

അന്യാടിയിലോക്ക്

ഒന്നാംകളത്തുള്ള മാമുനിമാരുടെ
 മാനസമാരൈയാരു മനിരത്തിൽ
 നിന്നുവിളങ്ങിന നനകുമാരനെ-
 ചുനങ്ങു കാശമതിനായിച്ചുമേ
 അകുറമാരൈയാരു മാനസംപൂണ്ഡ്രളള്ളാ-
 രകുറനാകിന യാദവനാൻ
 ചൊൽക്കാണ്ഡു നിന്നൊരു തേരിൽക്കരേറിയ-
 ദിക്കിനെ നോക്കി നടന്നാനപ്പോൾ.
 പോകുന്നനേരത്തു തന്നിലേ നണ്ണിനാൻ
 ഗോവിന്ദപാദങ്ങളുള്ളിലാക്കി-
 ‘കണ്ണെനക്കാശമതിനായല്ലോ പോകുന്നു
 പുണ്യവാനേന്നതു നിർബന്ധം ഞാൻ.
 ആയർക്കോൻതന്നുടെ കാതിയായുള്ളാരു
 പീയുഷവാരിതാൻ പുരംതനെ
 കോരിനിരച്ചുകൊണ്ടനുടെ കണ്ണിന
 പാരം കുളുർപ്പിച്ചു നിർപ്പുനോ ഞാൻ.
 കാർവർണ്ണൻ തന്നുടെ കണ്ണമുനയാരൈയാരു
 കാർവണ്ഡു വന്നിങ്ങു മെല്ലെമല്ല
 ദീനനായ് നിന്നൊരു ഞാനായ പുവിൽനി-
 നാനുമാടിക്കളിക്കുമോ താൻ?
 കണ്ണിൻ്റെ തുമൊഴിയാരൈയാരു തേൻകൊണ്ടൻ
 കർണ്ണങ്ങൾ രണ്ടും നിരച്ചു ചെമേ
 പുമാതുപുണ്ണുന പുമേനിക്കണ്ഡുക-
 ണാമോദം പുണ്ഡങ്ങു നിർപ്പുനോ ഞാൻ?
 പുണിരിയാരൈയാരു തുനിലാവേറ്റു നി-
 നെങ്ങളിത്തമായുള്ളാരാസൽ ചെമേ

ഉല്ലസിച്ചാനന്നമായാരു തേനുംപു-
ണ്ണലെപ്പോക്കുമാറുണ്ടോ വന്നു?
വെണ്ണ പിരഞ്ഞിട്ടു തിണ്ണം കുളുർത്തുള്ളൊ-
രുള്ളിക്കൈയെയാനു മുകർന്നുതാവു.
കണ്ണാരു നേരത്തു കാർമ്മകിൽവർണ്ണന
മണിയണ്ണന്താനു പുണ്ഡുതാവു.
ചേവടി രണ്ടുമെടുത്തുടൻ മെല്ലവേ
ചൊഹോടു മഹലിയിൽ ചേർത്തുതാവു’
ഇങ്ങനെ തനിലേ ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
പൊങ്ങിന കൗതുകം പുണ്ഡുപുണ്ഡ്
സായമായുള്ളൊരു കാലം വരുന്നപ്പോ-
ളായർകുലം തനിൽ ചെന്നു പുക്കാൻ.
ആഴിനേർവർണ്ണന്റെ ചേവടിത്താരിന
പുഴിയിൽക്കാണായി പോകുംനേരം
തേരിൽനിന്നനേരം പാരിലിനങ്ങീട്ടു
പാരാതെ കുന്നിട്ടുകുപ്പിനിനാൻ
ആഴംപുണ്ഡിട്ടുനോരാമോദം തനാലേ
പുഴിയിൽവിണ്ണു പുരണ്ണാൻ ചെമ്മേ
പിനെയെഴുനേറ്റു ധന്യമായുള്ളൊരു
നന്ദണ്ടേ മനിരം തനുക്കണക്കാൻ;
കാലികരിന്നുള്ളാരെച്ചയുണ്ടായുമെ
ബാലനാർ കോലുന ലീലകളും
ഒന്നിനോടൊന്നു കലർന്നുകളിക്കുന
കന്നും കിടാകളുമുണ്ടായുമെ.
കാളകൾ തങ്ങളിൽക്കുത്തിക്കുതർന്നിട്ടു
ധൂളിയെഴുന്നുമുണ്ടാരോ ദിക്കിൽ
ധേനുകളെള്ളെച്ചുനു ചാലകരെപ്പാനായ്
ചേന്നുറ പാൽക്കുഴ ചേർത്തു കൈയിൽ
ചാലേ മുറുക്കിന കാഖിയുമാണ്ഡുള്ള
നീലവിലോചനമാരുണ്ടായും
ഗോക്കളെപ്പുർച്ചൊല്ലി നീരെ വിളിക്കയും
പാൽക്കുഴതാവെന്നു ചൊല്ലുകയും
ചേൽക്കണ്ണിമാരുടെ വാക്കുകളിങ്ങനെ
കേൾക്കായി വന്നുതേ പാർക്കുംതോറും
'എന്നുടെ കന്നിനെക്കണ്ടുതില്ലെന്തോഴി
നിന്നുടെ വീടികളുണ്ടോ കണ്ടു?'
എന്നങ്ങു തങ്ങളിൽ ചോദിച്ചു നിന്നുള്ള
സുന്ദരിമാരുമുണ്ടായുമിങ്ങും.

കൃഷ്ണഗാമ (ചെറുദ്രോഹി)

- ❖ “പുണ്ണിരിയായൊരു തുനിലാവേറ്റു നി-
സന്നിത്തമായുള്ളാരാന്തൽ ചെമേ
ഉല്ലസിച്ചാനന്മായൊരു തേനും പു-
ണ്ണലുപേ പോക്കുമാറുണ്ടോ വന്നു?”

ഇത്തരത്തിലുള്ള എന്തെല്ലാം ചിന്തകളാണ് അസാടിയിലേക്കു പോകുന്ന അകൃതന്തെ
മനസ്സിൽ ഉയരുന്നത്?

- ❖ കാഴ്ചയുടെയും കേൾവിയുടെയും എന്തെല്ലാം അനുഭവങ്ങളാണ് അസാടിയിലെത്തിയ അകൃ
തനുണ്ടാകുന്നത്? കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ❖ “ആദിപുണ്ണിട്ടുനോരാമോദം തന്നാലേ
പുഴയിൽ വീണ്ണു പുരണ്ടാൻ ചെമേ”
അകൃതന്തെ മാനസികാവസ്ഥ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ വരികൾ എത്രമാത്രം സമർമ്മമാണ്?
ചർച്ചചെയ്യുക.
- ❖ താഴെ കൊടുത്ത കാവ്യഭാഗങ്ങളിലെ ചമർക്കാരഭാഗി വിശദമാക്കുക:
- “കാർവ്വിഞൻ തന്നുടെ കണ്ണമുന്നയായൊരു
കാർവ്വണ്ണ വനിഞ്ഞു മെല്ലിമെല്ല
ദീനനായ് നിനോരു ഞാനായ പുഖിൽ നി-
നാനന്മാടികളിക്കുമോ താൻ?”
 - “അകൃതമായൊരു മാനസം പുണ്ണുള്ളാ-
രകൃതനാകിന യാദവന്താൻ”
- ❖ “കണ്ണാൻ തുമൊഴിയായൊരു തേൻകൊണ്ടൻ
കർണ്ണങ്ങൾ രണ്ടും നിരച്ചു ചെമേ”
- ‘തുമൊഴിയായൊരു തേൻ’ എന്ന പ്രയോഗം ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. സമാനങ്ങളായ കല്പനകൾ
പാഠാഗത്തുനിന്നു കണ്ടത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.
- ❖ ആയർ, ചാലേ, ചെമേ, പുക്കാൻ തുടങ്ങിയ പഴയകാലപദങ്ങൾ പാഠാഗത്തുണ്ടല്ലോ.
സമാനമായ പദങ്ങൾ കണ്ടത്തി എഴുതുക.